

[Tastesen.]

6.000, det skulle nok have været 600. Så mange har vi da heldigvis ikke samlet i vores kriminalforsorgsinstitutioner.

En behandling under tvangsforhold har meget ringe effekt. Først når den unge har overstået sit fængselsophold, er der håb om resultater ved det samarbejde, der nødvendigvis skal være mellem kriminalforsorgen på den ene side og behandlingsinstitutionerne på den anden. Hvis behandlingsinstitutionerne ikke fortsætter, vil kriminalforsorgens indsats være næsten håbløs.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed gentage, at det har været en lykkelig beslutning, at vi fik en vis afkriminalisering af selve stofbrugen. Stofbrugen, især af hash, var i 1969 så udbredt, at det ville have ført til en yderligere afstand mellem samfundet og store ungdomsgrupper, hvis man havde valgt at føre en strengt restriktiv linje. Det er min opfattelse, at vi derved ville have presset endnu flere unge ud i en alvorlig misbrugssituation.

Rigsadvokatens cirkulære af 15. juli 1969, som er omtalt af hr. Tandrup Jensen, er folketingets ansvar. Jeg er overbevist om, at folketinget valgte rigtigt, og jeg kan sige til hr. Tandrup Jensen, at hvis nogen behandler i en behandlingsinstitution legalt er gået ind for brug af hash, så er det helt givet blevet påtalt og har ført til den pågældendes afskedigelse. Hash er et forbudt stof her i landet, og det kan derfor ikke bruges i et officielt behandlingsapparat. Det er helt givet, at der i så fald må skrives ind, og det er jo således, at der sidder offentlige repræsentanter i tilsynsrådene for alle behandlingsinstitutionerne.

Folketingets socialudvalg har også bedt om en redegørelse for de større hospitalers muligheder for behandling af narkotikamisbrugere og for, i hvilket omfang det finder sted. Jeg håber selvfølgelig, at også hospitalerne kan måle resultaterne, men jeg tvivler stærkt på, at en medicinsk behandling kan helbrede narkomaner. De erfaringer, som vi indtil nu har, fortæller, at den medicinske behandling, afgiftningen og behandlingen af de somatiske følgevirkninger, skal ske samtidig med en intensiv socialpædagogisk og psykologisk indsats.

Og lad mig så sige til hr. Tandrup Jensen: tallet 4.800 skal nok være rigtigt, men det

drejer sig ikke om ungdomsnarkomani, det drejer sig om medicinmisbrugere af de ældre årgange, et problem, som vi altid har kendt, et problem, som er lige så alvorligt, et problem, som vi skal interessere os for, men det siger intet som helst om antallet af stofmisbrugere på ungdomsnarkomaniens område. Hvis hr. Tandrup Jensen havde villet vente med denne debat, til vi havde fået tallene tilbage fra hospitalerne, havde vi også på dette område haft rigtige tal at gå ud fra her ved debatten.

Socialdemokratiet vedkender sig sit ansvar for den narkotikapolitik, vi har ført her i landet. I 1974 var der en faldende tendens i forhold til 1973. På grund af fremskridtspartiets utålmodighed har vi altså ingen tal for 1975, men jeg tror, det generelle billede er stagnation.

Dette må på ingen måde føre til, at vi er mindre agtsomme. Der er fortsat brug for alle behandlingsinstitutioner og en forebyggende indsats. Narkotikamisbrug dukker ikke op af den blå luft, der er en årsag. Med de tider, som vi netop nu gennemlever, skulle man traditionen tro regne med såvel stor kriminalitet som øget narkotikamisbrug. Der finder ganske vist et stort misbrug sted, det er bare ikke af de hårde narkotiske og forbudte stoffer, men af tilladte lægeordnede piller.

Som tidligere nævnt er de hårde misbrugere stort set, selv om behandlingsapparatet er noget skrabet, i behandling. Men også når det gælder narkomani, er der tale om en balance. Røres der ved det, nedskæres der eller skabes der unødigt uro omkring behandlingen, ja, så går tingene i fisk. Halvbehandlede narkomaner vil på ny i stor stil kunne genoptage et misbrug, og der skal ikke megen fantasi til at forestille sig en alliance mellem de mange ulykkelige mennesker, som i dag nøjes med at bruge piller, og de halvbehandlede narkomaner, som så straks har helt andre stoffer at kunne tilbyde.

Derfor til fremskridtspartiet, som har rejst denne debat: hvis dette er et indpakket forsøg på en ny hertz mod dette samfunds mest ubeskyttede, så stop den nu. En sådan politik er ganske enkelt for farlig.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Når man har ønsket en redegørelse om narkotikamisbruget her i landet, er der først